

דַּאִיְהוּ מִתְּהוּא שֶׁבִטָּא דְרִשִׁים בְּהוֹן. וּבְדָא יִתְחַקְּוֹן
וַיִּשְׁתְּמוּדְעוֹן כָּל חֵד וְחֵד וּכך הוּא בְּכַל הַפְּתָחִים, כִּי הַפְּתָחִים לֹא מִקְבָּלִים

אלא רק את מי שהוא מאותו השבט הרשום בהם ובזה יהיו נחלקים וניכרים כל נשמה מאיזה

שבט היא.

העמודים נקראים עמודים חיים שאין האור שלהם עומד בשקט

תִּלְתִּי מָאָה וְשִׁתִּין וְחֲמִשׁ עֲמוּדִין דְּנִהוּרָא מְלָהֲטָא, אִית
בְּכָל סְטָרָא, מֵאִינוֹן אַרְבַּע סְטָרִין וְהִנֵּה יֵשׁ בְּכָל צַד

מארבעת הצדדים של העזרה שלוש מאות וששים וחמש עמודים של אור לווהט [קפז]. כָּל

אֵלִין עֲמוּדִין, אֶקְרוּן עֲמוּדִים חַיִּים. בְּגִין דְּלֹא קִיַּיְמָא
נִהוּרָא דְּלִהוֹן (דף ק"ע ע"ב) שְׂכִיךְ בְּאַתָּר חֵד וְכַל אַלּוֹ הַעֲמוּדִים הֵם

נקראים עמודים חיים מאחר שאין האור שלהם עומד בשקט במקום אחד אלא הוא מלהט
תמיד, דהיינו שבעת הייחוד, היסוד מתנועע ועולה על ידי העמודים עד הדעת בכדי
להמשיך משם את השפע למלכות ומשום כך היסוד נקרא א"ל ח"י מאחר שהוא לא שוקט.

וְכִלְהוּ, אֵלִין סְלָקִין, וְאֵלִין נְחֹתִין. יְהִי דוּכְתָא דָּא
לְדָא וְכֵן כַּל אַלּוֹ הַעֲמוּדִים עוֹלִים יַחַד עִם הַיִּסוּד בְּכַדִּי לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַשֶּׁפַע מֵהַדַּעַת וְאֶחָד

הם יורדים בכדי להשפיעם במלכות וכל עמוד נותן מקום לשני כי הם לא עולים בבת אחת

אור הרשב"י

ביסוד בכדי לגרום את הייחוד הקדוש, והם אור
לוהט ע"י חימום הייחוד באש הקדושה (אמת
ליעקב, דמשק אליעזר).

[קפז] דהיינו שהעמודים האלו הם סוד החמשה
חסדים של החג"ת נ"ה שהם כמנין ש"ס ויחד עם
החמשה כוללים הם כמנין שס"ה והם נכללים

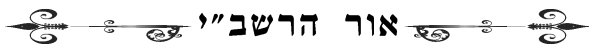
הלימוד היומיומי

לעיני רחל בת לאה ע"ה

אלא כשחלק עולים השאר יורדים [קפח] (אמת ליעקב). **אֵלֵין דְּסֻלְקִין בְּטָשִׁין**
דָּא בְּדָא, וּמִנְגְנִי נְגוֹנָא, וְאֵלֵין דְּנַחְתִּי אוּף הָכִי והנה אלו
 העולים הם מכים זה בזה ועי"כ הם מנגנים ניגונים והוא בכדי להיכלל זה בזה שע"כ הם
 מאירים, וכדוגמת כך היו עושים אלו העמודים היורדים (רמ"ק).

העמודים בעלייתם מנגנים שיר יתום מזמור שירו לה' שיר חדש כי
 נפלאות עשה

אֵלֵין דְּסֻלְקִי דְּנְגְנִי נְגוֹנָא, מְאִי נְגוֹנָא מְנְגְנִי והנה אלו
 העמודים העולים שבעלייתם הם מנגנים ניגונים איזה ניגון הם מנגנים. **שִׁיר**
יְתָמָא. (תהלים צח) **מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת**
עָשָׂה יְהוָה אלא הוא שיר יתום שלא נודע מי המשורר אותו שהוא מזמור שירו לה'
 שיר חדש וגו'. **שִׁיר חֲדָשׁ, וְכִי אֵית שִׁיר עֲתִיק** וקשה למה כתוב
 'שיר חדש' וכי יש שיר ישן. **אֲלָא שִׁיר, דְּעַד כְּעַן מְלֻאכִין קְדִישִׁין**
לָא שִׁבְחוּ לֵיהּ, בְּגִין דְּאִיהוּ חֲדָשׁ אלא הכוונה שהוא שיר שעד
 עבשיו לא שרו ושבחו בו כל המלאכים הקדושים את הקב"ה, מאחר ששיר זה נוסד על
 חידוש המלכות שתתחדש רק בעת ביאת המשיח (רמ"ק). **מְאִי טַעְמָא אִיהוּ**
חֲדָשׁ ומה הטעם שהוא נקרא חדש. **בְּגִין דְּהוּא דְּמַחְדָּשׁ עוֹלָמֵינוּ,**
מְשַׁבַּח לֵיהּ, וְאָמַר לֵיהּ אלא הוא בגלל שזה שמחדש תמיד בכל יום את

[קפח] וביאר עוד פירוש האמת ליעקב שמש"כ המ"ן בכדי לקבל בתוכם את המ"ד.
 יהבי דוכתא פירושו שהם נותנים את מקום

הלימוד היומיומי

לעיני רחל בת לאה ע"ה

נעוריו, דהיינו שהוא מטטרו"ן הנקרא נער וחדש והוא זה שמשבח ושר את מזמור זה ואומרו לפני הקב"ה, שמזמור זה הוא על חידוש המלכות המתחדשת ע"י ז"א בכל יום שגם הוא מתחדש עמה (מק"מ). **וְהִכִּי אָמַר רַב מְתִיבְתָּא, דָּא אֶקְרִי חֲדָשׁ. וְאִיהוּ חֲדָשׁ בְּגִין דְּדָבִיק בְּשִׁמְשָׁא, וְלֹא אֶתְפָּרֵשׁ מִגְּוִיָּה** ואמר השליח לרשב"י שכך אמר ראש הישיבה שזה מטטרו"ן נקרא חדש כי הוא מתחדש תמיד עם המלכות המתלבשת בו ועי"כ הוא מדבק בז"א הנקרא שמש והוא לא נפרד ממנו. **לְאַפְקָא סְטָרָא אַחְרָא, דְּלִית בֵּיהּ חֲדוּשָׁא, דְּכִתִּיב בֵּיהּ (קהלת א) וְאִין כָּל חֲדָשׁ. זְקַן הוּא וְאֶתְבְּלִי, וְלֹא אֶתְחַדָּשׁ** (ס"א וְלֹא עֲבִיד תּוֹלְדִין דְּאַלְמְלָא עֲבִיד תּוֹלְדִין הָוּה מִטְשָׁטֵשׁ עֲלִמָּא). ומשא"כ הסט"א שאין בה חידוש אלא בלוי שבו כתוב 'ואין כל חדש' מאחר שהוא זקן ומתבלה והוא לא מתחדש.

שרה אמנו התחדשה בעידון וקיבלה רק את השפע המגיע אל צד הנקבה מהחכמה

תּוּ פִּתַּח רַב מְתִיבְתָּא. שָׂרָה אֶתְחַדָּשֶׁת בְּעֵדוּנָא ובענין

ההתחדשות פתח עוד לבאר ראש הישיבה ואמר שהנה שרה התחדשה בעידון שע"כ התחיל להיות לה אורח כנשים (דמשק אליעזר), **דְּרַגְנָא דִּילָהּ גָּרִים** כי המדרגה שלה שהיא המלכות המתחדשת בכל יום גרמה את חידושה (מק"מ), **דְּכִתִּיב, (בראשית יח) אַחֲרֵי בְּלוֹתֵי הַיְתָה לִי עֲדָנָה. מֵאֵי עֲדָנָה** כי כתוב בפסוק 'אחרי בלותי היתה לי עדנה' וקשה מה הפירוש 'עדנה', **מְשִׁיכוּ דְעֵדָן**

עֲלֵאָה אלא הכוונה שהיתה לשרה המשכה מהעדן העליון של החכמה דרך המלכות שבו היא היתה אחוזה בסוד אבא יסד ברתא (מק"מ). **וּבְגִין דְּאֵתְמַשְׁדָּ עֲלָה מִסְטֵר דְּנוֹקְבָא, כְּתִיב עֲדָנָה בְּה"א וּבְגִין כְּדָ כְּתִיב הִיָּתָה, וְלֹא הָיָה** ובגלל שנשמך לשרה מהחכמה רק את השפע של צד המלכות הנקבה, אז לכן כתוב 'עדנה' עם אות ה' ולא כתוב עדן להורות ששרה קיבלה את שפע המלכות שהיא אות ה' האחרונה שבשם הוי"ה, ומשום כך כתוב 'היתה' בלשון נקבה ולא כתוב היה בלשון זכר מאחר ששרה קיבלה רק את השפע המגיע אל צד הנקבה מהחכמה.

אברהם זקן בא בימים באותם הימים העליונים ולא מצד הס"א

וְאֲדַנִּי זִקְנִי. וְכִי אָף עַל גַּב דְּאִיהוּ זִקְנִי, לֹא אֶתְחַזֵּי לְאֹלֵהֵא ומש"כ 'ואדני זקן' קשה למה שרה אמרה כן וכי אם אברהם זקן

הוא לא ראוי להוליד, והרי אף בזמן הזה זקנים מולידים, ועוד שהרי כמה בנים הוליד אח"כ אברהם מקטורה בלא הבטחה (יהל אור). **אֲלֵא לֹא מְלֵתָא זְעִירָתָא אֲמַרָה לְגַבִּיהִי, (דְּאֲבָרְהָם אֲלֵא) דְּבַגִּין (לְאֲזַעַר גְּרַמָּה דְּאֲתַדְבָּקָת) הָהוּא (מְלָךְ) זִקְנִי, (ד"א דְּאֲתַדְבָּקָא) (וּכְסִיל) אֵלֵא בְּאֵמַת לֹא אֲמַרָה שְׂרָה דְּבַר קֶטַן לְגַבִּי אֲבָרְהָם**

אלא כוונתה היתה על דבר גדול, כי היא ראתה שאצלה התחדש עידונה ואילו אצל אברהם לא התחדש דבר, ולכן שרה תמהה ואמרה וכי אדוני זקן, דהיינו שבגלל שהוא נדבק בס"מ הנקרא זקן **לֹא אֶתְחַדֵּשׁ וְלֹא עֲבִיד תּוֹלְדִין, דְּאֵלְמַלְא הוּהּ עֲבִיד תּוֹלְדִין הוּהּ מְטַשְׁטְשָׁא עֲלֵמָא** מחמת כן הוא לא מתחדש ולא

עושה תולדות כמותו כי אם הס"מ היה עושה תולדות אז הוא היה מטשטש ומחריב את